

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 458/2026
23.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљене Јасне Марић и др., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Јасне Марић, адвоката Предрага Боговца, поднетом против правоснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К.бр.30/23 од 13.12.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 169/25 од 17.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.04.2026. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Јасне Марић, адвоката Предрага Боговца, поднет против правоснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К.бр.30/23 од 13.12.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 169/25 од 17.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К.бр.30/23 од 13.12.2024. године окривљена Јасна Марић је оглашена кривом да је извршила кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђена на казну затвора у трајању од шест година, а окривљени АА да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од четири године. О мерама безбедности, одузимању имовинске користи и трошковима кривичног поступка је одлучено на начин ближе описан у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 169/25 од 17.12.2025. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљене Јасне Марић, па је преиначена пресуда Вишег суда у Новом Саду К.бр.30/23 од 13.12.2024. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљену Јасну Марић за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је оглашена кривом првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, док су жалба браниоца окривљене Јасне Марић, у преосталом делу и жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду одбијене као неосноване, а

првостепена пресуда у непреиначеном делу, у односу на окривљену Јасну Марић, потврђена.

Истом пресудом, а поводом жалби Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног АА, а по службеној дужности у смислу одредбе члана 459. став 1. и члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду К.бр.30/23 13.12.2024. године тако што је Апелациони суд у Новом Саду према окривљеном АА одбио оптужбу да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ. О имовинско-правном захтеву и трошковима кривичног поступка је одлучено на начин ближе описан у изреци пресуде.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљене Јасне Марић, адвокат Предраг Боговац, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену Јасну Марић ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то прописане чланом 485. став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП), те се захтев може поднети због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљене Јасне Марић, адвокат Предраг Боговац у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се пресуде заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати, и то на налазу и мишљењу судско-медицинског одбора Медицинског факултета у Новом Саду, графолошком вештачењу вештака Бранка Дошена и исказу оштећене ББ који је дала у марту 2016. године.

Међутим, бранилац у захтеву не образлаже због чега сматра да су наведени докази сачињени супротно одредбама Законика о кривичном поступку, већ наводи да је суд прихватио исказ оштећене који је дат у марту 2016. године, иако из медицинске документације произилази да је у јуну 2015. године код оштећене дијагностификован

ментални поремећај, који је подразумевао опширност у излагању и пад когнитивног функционисања. По оцени браниоца, овај начин је озбиљно доведена у питање способност оштећене да веродостојно опажа, памти и репродукује догађаје о којима је давала исказ, а у прилог наведеном бранилац је истакао да је у поновном поступку спроведено вештачење оштећене, којим је утврђено да се њен исказ не може користити у кривичном поступку, али да суд наведени исказ није издвојио из списка предмета.

Бранилац је затим истакао и да графолошком вештачењу није присуствовао нико од окривљених, нити бранилаца, иако је присуство странака и стручних саветника уобичајено правило у поступку вештачења. Поред наведеног, вештак је имао селективан приступ приликом анализе материјала за вештачење, из разлога што је у свом налазу навео само ону документацију за коју је оценио да је идентична са спорним налозима за исплату, те је проблематичан начин на који су прибављени неспорни потписи, с обзиром да је вештак приступио стану оштећене ББ, где је узорковао потписе на формулару А4 формата и на бланко налозима за уплату, а овакав начин прикупљања упоредног материјала не може се сматрати адекватним, будући да се у графоскопском вештачењу по правилу користе тзв. слободно писани, неспорни потписи са различитих докумената. Бранилац је нарочито указао на чињеницу да је вештак спорне потписе анализирао на основу копије докумената, што такође није у складу са праксом графолошког вештачења, па наведена околност озбиљно доводи у питање валидност датог налаза и мишљења.

Бранилац окривљене је у осталом делу захтева указао на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, односно да дело за које се окривљени гони, није кривично дело, али наведену повреду образлаже наводећи да током поступка није на несумњив начин утврђено да окривљена Јасна Марић има својство одговорног лица, што је неопходан услов за постојање предметног кривичног дела. У прилог наведеном, бранилац је истакао да се банка као послодавац током поступка није изјаснила на околност да ли окривљена има својство одговорног лица, такво својство није садржано у њеном уговору о раду, нити произилази из података регистрованих код Агенције за привредне регистре.

По оцени Врховног суда, иако бранилац окривљене формално истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, исте образлаже тако што оспорава утврђено чињенично стање и полемише са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, те указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, па на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљене још истиче да је током поступка повређено право окривљене на одбрану, јер је истој током претреса ускраћено право које јој припада као учеснику у кривичном поступку, прописано одредбом члана 68. ЗКП, из разлога што приликом саслушања вештака медицинске струке одбрани није било омогућено да на адекватан начин учествује у извођењу тог доказа, одбрани није дозвољавано да изнесе примедбе на исказ сведока - вештака, нити су питања која је постављао стручни саветник одбране, као ни његове примедбе, адекватно и у потпуности уношене у записник. Бранилац је још истакао да је судија у два наврата новчано казнила браниоца

окривљене након што је постављао питања вештаку и покушао да изнесе примедбе на његов исказ, чиме је одбрана онемогућена да учествује у контрадикторном извођењу доказа.

Бранилац је још истакао да је суд је на последњем главном претресу неосновано одбио предлог одбране да се спроведе контролно графолошко вештачење, чиме је додатно онемогућено разјашњење спорних стручних питања, чиме суштински указује на повреду закона из члана 395. ЗКП.

Како повреде одредби чланова 68., 395. и 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене Јасне Марић, адвоката Предрага Боговца, оценио недозвољеним.

Бранилац у захтеву још наводи да је окривљеној повређено право на одбрану из члана 33. Устава Републике Србије.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема законом прописани садржај.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. и 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић